

VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Evidenčna številka: VS0011858

Datum odločbe: 28.05.2009

Opravična številka II.stopnje: VSL IV Cp 4747/2008

Področje: DRUŽINSKO PRAVO

Institut: razmerja med starši in otroki - dolžnost preživljanja mladoletnih otrok - višina preživnine - ocena denarnih potreb - zmožnosti staršev - porazdelitev preživninskega bremena

Zveza: ZZZDR člen 129, 129a.

Jedro

Odločanje o porazdelitvi preživninskega bremena med starša ni samo računsko operacija, ki naj bi se na koncu izšla z matematično popolnim izidom. Upoštevajo se vse okoliščine primera, tudi denarno neocenljivi prispevki staršev.

Pritožbeno sodišče je z zvišanjem preživnine od 130 na 150 EUR mesečno materialno pravo pravilno uporabilo.

Izrek

Revizija se zavrne.

Obrazložitev

1. Sodišče prve stopnje je v drugem sojenju odločalo le še o sporni višini preživnine za otroka pravnih strank v razveljavljenem delu nad 25.000 SIT mesečno. Odločilo je, da mora tožnik od 1. 3. 2008 poleg v prvem sojenju pravnomočno prisojenih 104 EUR plačevati še 26 EUR dodatne preživnine, skupaj torej 130 EUR mesečne preživnine, presežni tožbeni zahtevki toženke (nasprotne tožnice) zavrniti in odločiti o pravnih stroških.

2. Sodišče druge stopnje je toženkini pritožbi delno ugodilo in preživnino za čas od 1. 6. 2008 zvišalo na 150 EUR mesečno, v ostalem delu pa je to pritožbo zavrnilo in potrdilo še izpodbijani del prvostopenjske sodbe. Tožnikovo pritožbo proti sodbi je zavrglo, ker je tožnik izrecno izjavil, da ne izpodbija izreka o prisojeni višini preživnine, pač pa se ne strinja z dokaznim sklepom o izvedencu. Ugodilo pa je tožnikovi pritožbi proti

kasneje izdanemu sklepu o naloženemu mu plačilu izvedenine in ga spremenilo.

3. Tožnik v pravočasni reviziji proti drugostopenjski sodbi navaja, da izpodbija naloženo vrednost plačevanja preživnine v višini 130 EUR od 1. 3. 2008, od 11. 6. 2008 (prav 1. 6. 2008) pa mesečno preživnino v višini 150 EUR. Uveljavlja revizijska razloga zmotne uporabe materialnega prava in bistvene kršitve pravnega postopka ter zatrjuje, da je pritožbeno sodišče povsem spregledalo, da tožnik plačuje 250 EUR kredita, ki ga je najel za obnovo svojega stanovanja in na kar je opozoril v svoji vlogi s 3. 6. 2008. Meni, da je pravilna porazdelitev preživninskega bremena med oba starša taka, da krijeta vsak polovico, saj otrok 13 dni v mesecu preživi pri njemu, zaradi česar ni bilo podlage, da se tožniku, ki ima za 150 EUR nižjo plačo, preživnina zviša za še 20 EUR. Pritožbeno sodišče je zato zmotno uporabilo materialno pravo. Procesno kršitev pa je po tožnikovem mnenju zagrešilo, ker iz razlogov ni razbrati, kako je računsko prišlo do ugotovitve, da je upoštevaje potrebe otroka in dohodke ter izdatke roditeljev pravilna odločitev, da se od 1. 6. 2008 tožniku naloženo plačevanje preživnine zviša za še 20 EUR. Zatrjuje, da v obrazložitvi ni navedeno, kateri pritožbeni navedbi je sodišče pri tem sledilo. Ker obrazložitev ne daje jasnega in polnega odgovora na pritožbena izvajanja strank, krši pravico pritožnika do kontradiktornega postopka. Na koncu tožnik še opredeljuje, da predlaga ugoditev reviziji s tako spremembo izpodbijane sodbe, da se od 1. 6. 2008 določi preživnina v mesečnem znesku 130 EUR, podrejeno pa razveljavitev pritožbene sodbe in vrnitev zadeve pritožbenemu sodišču v novo sojenje.

4. Revizija je bila dostavljena Vrhovnemu državnemu tožilstvu Republike Slovenije in vročena toženki, ki v odgovoru predlaga njeno zavrnitev.

5. Revizija ni utemeljena.

6. Revizijsko sodišče najprej pojasnjuje, da je glede na tožnikovo opredelitev v samem revizijskem predlogu in glede na vsebino revizije štelo, da je predmet njegovega revizijskega izpodbijanja zvišanje preživnine od 130 na 150 EUR za čas od 1. 6. 2008 in ne morebiti tudi preživnina v mesečnem znesku 130 EUR za čas od 1. 3. do 31. 5. 2008.

7. Tožnik s trditvijo, da naj bi pritožbeno sodišče spregledalo njegovo pogodbeno obveznost v zvezi s posojilom za obnovo stanovanja, nedovoljeno poskuša dopolniti dejanske ugotovitve prvostopenjskega sodišča o njegovih premoženjskih razmerah, saj take ugotovitve v prvostopenjski sodbi ni. Zaradi prepovedi iz tretjega odstavka 370. člena Zakona o pravnem postopku (ZPP) z revizijo ni mogoče uveljavljati zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja. Sicer pa revizijsko sodišče pojasnjuje, da ima zakonita preživninska obveznost do mladoletnih otrok prednost pred pogodbenimi posojilnimi obveznostmi, čeprav posojeni denar strankam lahko izboljšuje njihov življenjski standard.

8. V sojenju na pritožbeni stopnji ni prišlo do zatrjevanih procesnih kršitev. Odločanje o porazdelitvi preživninskega bremena med starša ni samo računska operacija, ki naj bi se na koncu izšla z matematično popolnim izidom. Upoštevajo se vse okoliščine primera, tudi denarno neocenljivi prispevki staršev (npr. večja nega, skrb, večja delovna zmožnost itd.). Ne drži revizijska trditev, da naj pritožbeno sodišče sploh ne bi navedlo, katerim pritožbenim navedbam je sledilo. Iz razlogov pritožbene sodbe jasno izhajajo, da je pritrdilo toženkinim pritožbenim trditvam o materialnopravno zmotni porazdelitvi preživninskega bremena. Tožnik niti ne navede, na katero pritožbeno trditev pritožbeno sodišče ni odgovorilo, poleg tega bi lahko šlo le za pritožbene trditve nasprotno stranke in bi zato lahko bila kršena le njena pravica do kontradiktornosti, saj je tožnik v svoji pritožbi izrecno izjavil, da ne izpodbija odločitve prvostopenjskega sodišča o višini preživnine, ker za to nima pravnega interesa, pritožbeno sodišče pa je njegovo pritožbo zavrglo.

9. Revizijsko sodišče ugotavlja, da je pritožbeno sodišče z zvišanjem preživnine od 130 na 150 EUR mesečno materialnopravno pravilno uporabilo 129. in 129. a člen Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih (ZZZDR). Mladoletni sin pravnih strank je bil v času sojenja na prvi stopnji star 8 let in je obiskoval osnovno šolo. Sodišče prve stopnje je sledilo toženkini oceni o njegovi denarnih potrebah v znesku 500 EUR in opredelilo posamezne stroške, ki jih je pritožbeno sodišče še dodatno utemeljilo, saj je poudarilo tudi na otroka odpadajoče stroške v zvezi z najemnino in druge stroške za stanovanje. Tožnik je tisti, ki prezre, da se razlika med plačama obeh staršev (750 EUR in 900 EUR) izniči, ker mora toženka plačevati 350 EUR najemnine, tožnik pa tega stroška nima, saj živi v svojem stanovanju. Sodišči sta upoštevali, da je otrok zaradi sporazumno dogovorjenih stikov 13 dni na mesec pri tožniku, torej je ostalih 17 dni pri toženki. Tožnik tej okoliščini daje prevelik pomen, saj zaradi tega na otroka odpadajoči del najemnine in drugih stroškov v zvezi s stanovanjem, stroški za obleko, za šolanje itd. niso nič manjši. Tožnik v reviziji niti ne zatrjuje, da bi v času otrokovega bivanja pri njemu poleg prehrane kril še kake druge stroške. Res mora tožnik sedaj skrbeti za še enega otroka skupaj s partnerko, ki po njegovih trditvah zasluži enako kot toženka. Vendar pa tožnik v reviziji ne zatrjuje, da glede na svoje premoženjske razmere ne zmore plačevati revizijsko še spornega zneska 20 EUR mesečno. To je tudi razumljivo, saj je že v letu 2006 v tej pravdi večkrat izrazil pripravljenost, da v denarju ali na drug način krije za 40.000 SIT (166,92 EUR) otrokovih potreb.

10. Ker uveljavljani revizijski razlogi niso podani, je revizijsko sodišče na podlagi 378. člena ZPP tožnikovo neutemeljeno revizijo zavrnilo in z njo tudi priglašene revizijske stroške. Toženka stroškov revizijskega odgovora ni priglasila.

Datum zadnje spremembe: 07.11.2016